

ה"ה, יקרא כ"ה מאז גשכ"ז דני דניק י"ו.

כחוד הא. גבא רבא ויזיבא, ה"ה כש"ג מו"ה זאנ/לשכ"ל
נשיא מדינת ישראל, 248

ויזכר שמו בקצרה אצד.

גחמ
91164/8

אמצע ה"ס,

דצ"ג כד הוציאו על הקדמ מאז עשית ראשי, הארי
למסויזים ומקני ומשבו מסידי קנסא, ה"ה א"ה אכ"ה הרב

יצחק מאור קובנן ז"ל דנסתד, לפני לקוחה ומפני,
משום עוקבה (פארה מצאתי מי לנכון לנמא אלים וממדי זה.
כפי שיבוצ א"ה היה כג"ל אגא ז"ל, גדי פנה קטנה להוציא
לאור הדפוס עלון פנימי לכל מסידי קנסא דדדי ג"ל חוקת
ההתקדמות גופולה חמד על מוה"ק ז"ל דימי ה"ה הר'
ודצ"ג א חזיתך יושלים ג"ו, כיבוצ.

העלון הכבוד האחרון שיבא דערה ול"ה למוא הכבוד האחרון
להוציא מי חיו, מדאמי דו קטלים אמזים השופטים אנו תב"ל לזכר הנשים
היחידים והנפלאה הקדומה לראו עינינו קטנה אחרת זו וקנסת קטלוקה אלו.
נראה לדד"ו לכתבו כמורה דכך אמר שפכה אנו. דאמרי הוויים אמען
אנו יטה וכ"ה,

כל מה למתעשים יוגי דצ"ג דדניו כואם דו כמ"י נשים
אנפאלה מילאמי לזכר הכקלמ הקדמה אמר שפוחז להוא דצ"ג אנו
ומה שיוא כדו עינינו ד"ה נפאלה, אשו הוא עצמו לא זכה לכאור ז"ל
לזה היה עיקר מא"י נפשו ולעבוד ליו לפני הכלל העליוני ולאר
העולות הפ' כדומים לדנו.

אני מזכר פאן א"ה אור הכבוד, והקטלים המילומים
אני מזכיר אלק המילוד קו ממח קו מומג,
כמ"ז מזכר אני לני ספדים שיבאו לאור דמלתיים

האמנות - מעין כתיב יב, האמז אשר יכונה קטס "מי-הנה" ^ל
למא דיאר ומלא על ספי "קטסי מוהין" למינו כתי נמן צל"ל
אשר העמק אבא צ"ל דמי למלא מפי אמרס צ"ל,
והני המנה קטס, אמנת אמן" אל הוא מנה, וכו'
מבויס אמנו כתי נמן צ"ל למניז מוכן, למא נא צדין איי הצפוס
ואל מספ ומבויס שנמלו אל אבא צ"ל מאז גזילי התסיוס
אל מנתו ענן למבויס לעונכ אד קמט הפנימית למאל
הציון דברי המעקל העזרת הנלית.

המקל לתי הנה יבא אד הנמלו אליו קספו
אמזא קמס ספט ונ"י,

כס המזב והעני,
המזיכו והמלכיו,

אמילק קמל קרפיוס צל

המזגה!
אמילק קמל
המלכ 4
דני קרק

בעזהי"ת יום ד' לסדר פרשת כי תצא למלחמה על אויבך, שהוא היצחק מכוניס בך גאוה. ושבת שביו, תתגבר עליו
לומר איך אני מושל ביראת אנשים. או ונתנו ה' אלקיך בידך. (עיי' ליקוטי מוהר"ן קמא סימן ק"ז) יוד לחדש אני לדודי
ודודי ל' ת-ש-ד-ך: פעה"ק ירושלים תובב"א. וברחמים גדולים אקבצך.

ב"ה. כרוז י"ט.

לכבוד הצדיק נחל נובע מקור חכמה ליום קדושת הראש השנה שלו המקושר להקבוץ הקדוש הגדול שלו. שבא מחדש לאסוף ולקבץ כל נשמות נדחי
ישראל הקדוש והטהור. להאיר בזה גם קבלת עול מלכות שמים שלימה. בבחינת ושנתם לבניך ודברת במ. ולמדתם אתם בניכם לדבר במ.
שנת "השת חרו" לה' בהדרת קודש וכו'. שנת תשכ"ה הבעל"ט א"ס.

ב"ה. המשך מאד חדש במלואים ותוספת נפלאות בכרוז הק' הזה. זה 19 שנה למען לחדש ולהזכיר שומן הקבוץ הק' לפום רצון רבינו הק' הוא חוב
אך ורק על כל ראשי השנים מימי חיי האדם בזה העולם כל המתקרבים אליו ז"ל על שמו הק' במקום קודש הקדשים והו' לקריתא דירושלים כידוע כל ההחלטות
מוקני עה"ק אנ"ש זה יותר משבעים שנה. אשר יבואו כל הפרוט להלן. לעיה"ק ירושלים ת"ו אכ"ר. ואין לשנות ללא לפגום ח"ו ברצון הק' נ.מ.ח. שאמר
גאר מיון זאך איז ראש השנה, אויף ראש השנה זאלין אלע זיין איש לא יעדר. ובפרט הראש השנה הזה עוד לא היה. שנת תשכ"ה שהגאולה מוכנת לבאו
אכ"ר. על כן חוב קדוש על כל אחד ואחד מאנ"ש להתקבץ על ראש השנה הבע"ל. כולם יחד על שם רבינו הק' רבי נחמן בן פיגא בן שמחה מברסלב
זצ"ל זיע"א.

ועד שאין לו הפסק עולמית ושמו הק' עולה נצח זיע"א.
(ב) רצון אנ"ש ואוהדיה הוא לדעת מתי התחילו אנ"ש
להתישב ולהתקבץ על ראש השנה בירושלים. על
כן אמלא רצונם במפורט כאן.

הראשון היה. הר' אליעזר בילסטאצקי ז"ל. זה
יותר משבעים שנה. מעונו היה במושב זקנים בעיר
העתיקה. הוא סידר את הקבוץ כל ראשי השנים או
ביחד עם אנ"ש. ה"ה ר' נתן ב"ר פנחס יהושע ז"ל
ר' נחמן ב"ר ברוך אפרים ז"ל ר' שמואל השיל ז"ל
ר' שמעון סליטינסקי ז"ל ר' יעקב יוסף מסטווצש ז"ל
ר' נתן ב"ר נחמן ז"ל ר' שלמה דוב קאוולער מחיפה
ז"ל ר' משה אקסיל ז"ל ר' נתן חנליס מצפת ז"ל
ר' משה בוגמלני ז"ל ר' יודיל מלודו' ז"ל. ועוד ועוד.

(ג) ר' זלמן ליברסקי נכד רביה"ק. היה הגבאי צדקה
באומאן בכל ערב ראש השנה עבור אנ"ש שבא"י
וירושלים. הכסף שנאסף על ידו נשלח להר' אליעזר
בילסטאצקי הנ"ל ונתחלק על ידו לאנ"ש כאן.

(ד) ר' ישראל מקרדואן ע"ה. נתקרב בשנת תר"ן.
ועד שנת תרס"ב זכה להיות בא"י שלשה פעמים
ולשוב לחו"ל. ולקח עמו אז. את ר' יענקלע סופר. את
ר' חיים ב"ר שבתאי ואת ר' שמחה"ל. על ראש השנה
היה חוזר תמיד לאומאן. כי באותם השנים היה שרוי
בלא אשה. ובשנת תרס"ב נסע לא"י כדי ליקח אשה.
ואז התחילו אצלו הבלבולים והמניעות ולא בא עוד על
ראש השנה לאומאן עד שנת תרע"ד. שבא לאומאן
לראש השנה והספיק עוד לחזור לא"י וירושלים קודם
פרוץ מלחמת העולם הראשונה. והיה גר שם
בירושלים. ומחמת פעולות המשתנות אצל אנ"ש. נסע
לחברון. טבריה. וצפת. לקבוע מקום לישיב שם.

באנפאה נהירין בנהירין עלאה ובדמעות של ב"ש
יגילון כל היום ר"ת ככיה ובמחאת כפים וברקודין
ובעמקות לימוד ספריו הק' על מנת לשמור ולעשות
ולקיים כל עצתיו הק' ובפרט בשיחה בינו לבין קונו
כל הימים. ולהיות מטהר עצמו במקוה יום יום ולומר
העשרה קאפיטאל תהילים שהם תיקון הכללי תיקון
הברית ואלו הן: ט"ז—ל"ב—מ"א—מ"ב—נ"ט—ע"ז
— צ ק"ה — קל"ז — ק"נ: בהתקשרות אליו ז"ל אזי
יאמץ וישתדל להושיע ולתקן אותנו. אשר בקרוב נזכה
להיות זוכים לומר כל הנ"ל על ציונו הק' בבכיה
ובשמחה כי תעביר ממשלת זרזון מכל העולם כולו
בקרוב בזכות הבעל תפילה הק' עם התקבצות הקבוץ
הק' שלו. אחר הבריחה של כל אנשי המלך ותשיב
בנים לגבולם לציון וירושלים אין דאם קינר ישוב
לחיק אמו כנסת ישראל במהרה בימינו אכ"ר.

אשרינו אשרינו מה טוב ירושתינו שאנחנו מחכים
עליה לקבלה בשמחה וחדוה וצהלה. לכן חזקו ואמצו
כולם יחד לדבר ולזרו אחד את חבירו וידידו ומכירו
שיחוק לבוא על ראש השנה הבע"ל לקבוץ הגדול
והכללי על שם רבינו הק' ז"ל לעיה"ק ירושלים דוקא
ולא להתרשל ח"ו בדמיונות של מדמה מלתא למלתא
דער ראש השנה איז א מתנה פון הקב"ה וחסד
גדול אך ורק לרבינו הק' לבד ככתוב בכל ספריו
הקדושים את האזהרה הק' הו' אז אויף ראש השנה
זאלין אלע זיין אצלו עם הקבוץ שלו. הכוונה
בעיה"ק ירושלים אשר ב"ה כל שנה ושנה הקבוץ
נתגדל ונתוסף למאות אבנים נפשות יקרים שיחי' כן
ירבו. אשר זה סימן מובהק ובלוט שוה רצון רבינו הק'
לנצח. בדבר קדושת עיה"ק ירושלים ובדבר הגדלת
הקבוץ על כל ראשי שנים בתוכה דייקא. והחוש
מעיד זאת שאסור לפגום לשנות כקוצא של יוד מרצון
רבינו הק' ז"ל אשר נצח וינצח לעד עולם נצח סלה

(א) בזה"ל. גער היתי בהתקרבותי לאדומ"ר נ.מ.ח.
וגם זקנתי לאוש"ט. אשריה לה' בחיי אומרה לאלקי
בעודי. כי שמחתי ה' בפעליך במעשה ידיך ארנן.
יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה'. ששם חלקי מיושבי
ביהמ"ד ספריו הק' וספרי תלמידיו הק' עד יומא הדין.
ולהיות צוותא לשרת את דעתו הק' ורצונו והפצו הק'
ב"ה יותר מששים שנים לאוש"ט. ולהיות תוחב כל
ראשי וכל אשר לי אך ורק לאור האורות האדמו"ר
ראש בני ישראל נ.מ.ח. רבי נחמן מברסלב זצוק"ל
ולהיות נמנה יחד בזמן הקבוץ בכל הראש השנה הק'
שלו הנקרא על שמו הק' דעם רבינו ראש השנה
קבוץ במקום מנוחתו בעיר הק' אומאן — ובלובלין
— וזה ב"ה שלושים שנה בעיה"ק ירושלים בתוך עיר
העתיקה ומסביב לה וסמוך לה שנראה את הר הבית
לעיני כל ישראל. אשר כל אוון מפרכס לשמוע את
קול השופר מציון וירושלים קול הגאולה שלמה בשמחת
ראית פני משיח ורבינו הק' עם כל צדיקי אמת אשר
או ובכנ צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו וחסידים
(ברסלב) ברנה יגילו. אשר זה קרוב מאד מאד
לשמחה שלמה זו. אשרי היודע והמרגיש והמאמין
בוודאי יזכה לכל זה בשעות אחדות אכ"ר.

על כן ב"ה שש אנכי מאד מאד לזכות גם השתא
להכניז ולהודיע בשער בת רבים אנ"ש חסידי ברסלב
בכל מקום שהם בארץ ישראל וירושלים הק' ובשאר
מדינות לזרו להתאסף בתוך תוכו עיה"ק ירושלים
כתמיד. וכן לכל אוהדים וחובבים את דבר רבינו הק'
בכל דבר ובפרט לקחת חלק ונחלה בדבר ההשתתפות
על ראש השנה הק' הבע"ל לעיה"ק ירושלים ת"ו
לזכות לכל הנ"ל לבחינת נשיקין הק' עם כל הצדיקים
הנ"ל ולהתפלל ברננה יחד את התפילות הק' נוסח
הבעש"ט ותלמידיו הק' ובפרט נוסח רבינו הק'
ותלמידיו עם דביקות הלב ושמחת צהלת הפנים העליון

ומחמת צערו הגדול, שאינו זוכה לנסוע על ר"ה לאומאן, עסק בהפצת והדפסת ספרי רבינו ומהר"ת ומהרב מטשהרין ע"ה. כמו כן היה כותב ומדפיס מכתבים לאנשי לפולין וכו', גם אני זכיתי לכתוב אליו ולקבל ממנו מכתבים וגילה צערו הגדול בכתב, ורצה למושך אליו לא"י את בני הנעורים, וזה היה נגד דעת אנשי הזקנים שם באומאן, כי דעתם היתה שאף מא"י חייבים לנסוע על ראש השנה לאומאן בזמן הזה.

(ח) כל אנשי שלומינו מברדיצ'ב, נתישבו כולם בירושלים, והקיבוץ על ראש השנה נתגדל ונתרבה על ידם יותר ויותר וכמו כן אנשי שמפולין עשו כן.

(ז) אחד היה ר' אברהם ב"ר נחמן טולשינער ע"ה, שזכה לא להפסיד ולבטל ולאבד הנטיעה שלו ח"ו לאומאן על ראש השנה, וי"ט פעמים הגיע מא"י לאומאן, ובשנת תרע"ה יום ו' עש"ק נר חמישי של חנוכה ער"ח טבת נסתלק שם באומאן.

מכל זה רואים אנו שענין קיבוץ אנשי בראש השנה נמשך כבר למעלה משבעים שנה בעיה"ק ירושלים.

(ז) בדבר ענין ההסכמות — שמעתי מפי רבים של זקני חשובי אנשי, בחורף שנת תרס"ט בעיר אומאן, אשר שם חלקת מנוחת הציון הק' של אדומ"ר רבי נחמן מברסלב זצוק"ל, אשר היתי או שם כל החורף הנה באומאן מן קדום ראש השנה עד אחר ראש חודש ניסן, וגדלתי ביניהם וגם בין האנשי מעמד אשר בבית המדרש (הקלויז) של רבינו הק' ז"ל.

והזקנים הנ"ל היו תלמידים ממורינו הר' נתן ז"ל, ומהרב הר' נפתלי ז"ל. — וסיפרו כי תיכף אחר ראש השנה תקס"ח, שלח רבינו הק' את תלמידו הר' זלמן ז"ל, שהיה נקרא ר' זלמן הקטן, לקבל הסכמות מכל גאוני וגדולי וצדיקי הדור שבזמנו, וציוה עליו לנסוע למדינת רייסיק, רוסיא הלבנה, אוקריינא — פולין, מדינת קיר"ה, דוויץ (אוסטרייך), קרדאן (גאליציע), והנטיעה הוה היה נמשך קרוב לשנה, והנטיעה הוה היה בסוד גדול כי רבינו הק' לא גילה לשאר תלמידיו לאן שלח את ר' זלמן הנ"ל.

ור' זלמן קיבץ ארבע מאות ועשרה (410) הסכמות, וכל אחד מהגאונים וכו' כתב הסכמה נפלאה ונוראה מאד מאד, ור' זלמן הנ"ל היה דרכו לדייק ולהביט בהפנים של כל אחד ואחד בעת שכתב ההסכמה, וראה מראות נפלאות, למשל, התאדמות הפנים במשקל של תנועות משונות מאד וקמטים במצח וכו', — דביקות נפלאה של מחשבות חשאים — שמיעת קול דיבור — שמיעת אנחות עמוקות מעומק עמקים של הלב — שמיעת קול נגינה, או איזה ניגון נפלא — ראית פנים שמח — ראית שפתיים שוחקות שקורין

שמייכאלין — ואצל כמה וכמה היה איזה הכנה לזה רגעים אחדים כי היו הולכים ומטילים בבית אנה ואנה עד שישבו לכתוב — וכמה היו אחוין את העט בידם זמן רב בישוב הדעת גדול, עד שהתחילו לכתוב. — ואצל כמה היה זאת בזהירות ובזריזות גדול, כמו מי שמוזז את עצמו לאיזה עבודה ודבר חשוב שבקדושה גבוהה — ואצל כמה היה הכנה גדולה של כמה שעות — ולא עשו שום עבודה ועשיה אחרת בזמן הזה, רק עושים תנועות הרבה בחביקת ושפשוף הידים ובאצבעות זה בזה וזה וזה' זלמן הנ"ל לא הסיר עיניו מלהשיגח בעין פקוחה על כל הנ"ל, ור' זלמן הנ"ל לא הניז את עצמו מהבית והמקום של הגאון וכו' שבא לביתו ליקח אצלו את ההסכמה עד הרגע שקיבל לידו את ההסכמה מהנ"ל, כי הוא האמין בדבר השליחות הזאת ברבינו הק' זצ"ל באמונה שלימה בכל זה, שכל כוונת רבינו הק' שלא לזוז מהמקום והבית של הגאון וכו' מהרגע של מדרך כף רגליו לקבל את ההסכמה, עד שההסכמה יהיה נמצא בידו, אשר תיכף יזיר ושם את ההסכמה הוה בצלחתו בשמירה מעולה, כי הבין בבניה יתירה ובחכמה הנפלאה מכל מראות הנפלאות שראה כנ"ל — אשר רבינו הק' בעצמו עוסק בזה ממרחק ברוח קדשו, שיתרצו כל הגאונים וכו', ליתן את הסכמתם על הספר הק' שנקרא ליקוטי מוהר"ן, אף על פי שהגאון וכו' לא הכיר, ולא ידע, ולא שמע אף פעם מרבינו הק' זצ"ל — כי רק לאחדים מהגאונים וכו' מכל מדינה כתב רבינו הק' זצ"ל איזה מכתב כתב ידו בשביל הסכמה, ולא לכולם רק מה שבאמונה הגדולה עשה כל זה הר' זלמן הנ"ל, אשר על ידי זה הצליח מאד מאד בכל הדרך, ור' זלמן הנ"ל היה מהיר וזריז גדול בכל ענין זה, ולא ביטל אף זמן כלל אפילו בעסקי צרכיו רק לפי צמצום צרכי קיום החיות שלו בגשמיות — וכן אפילו בעבודתו הרוחנית החיה את עצמו בשעורים קטנים — ורק טלטל את עצמו בטלטול אחר טלטול, הן בדרכי הנטיעה הכבידה עם עגלות בקור וכפור ושלג וגשם ושרב החום הגדול ביום ובלילה ולא נתן שינה לעפעפיו חוץ מליל שבת קודש ומוצאי שבת — והן בעת היותו באיזה מקום טלטל את עצמו בטרחה יתירה וגדולה לא פעם ולא שתיים עד שקיבל איזה הסכמה, ועד שקיבץ באופן כזה את כל הסכמות הנ"ל בכיסו לא שעה לדבר אחר, ולא טח את דעתו אף לרגע מהשמירה המעולה והגדולה בהן, שלא יאבדו ח"ו ושלא ישכח אותם ח"ו, עד שיזכה למסור אותם בשלימות לידו הק' של רבינו הק' — כי היה מלא געגועים למלאות כל הרצון וחפץ רבינו הק' בשליחותו הוה.

וכאשר זכה לבוא חזרה לעיר ברסלב סמוך לראש השנה תקס"ט, רץ לביתו של רבינו הק' עם החבילה הצרורה כל הסכמות הנ"ל — אז הושיט לו רבינו הק' ידו הקדושה ונתן לו שלום עליכם בפנים צהובות של מלא שמחה וששון עד להפליא מאד מאד —

ומסר תיכף לרבינו הק' את כל החבילה עם הסכמות הנ"ל, וגם סיפר לרבינו הק' את כל פרוט

המראות הנ"ל — וגם מגודל כובד הטלטול הכי גדול והקשה מכל משך זמן הוה, ורבינו הק' לא הרבה לדבר עמו ובר — רק קיבל ממנו את כל ההסכמות אשר שם אותם בארון הנקרא קאמאדע — במקום שהיה מונח עוד שאר הכתבים הק' שלו — עד יום הסתלקותו הק' ורבינו הק' הזהיר לר' זלמן הנ"ל שלא יגלה לשום בן אדם מכל דבר ענין נסיעתו וכל הנ"ל.

(ח) ולר' זלמן הנ"ל שלח אותו עוד פעם רבינו זצ"ל להחזוה מלובלין וכו'.

(ט) בזה"ל, מה שכתוב בהקדמה הקטנה בספר ליקוטי מוהר"ן תקס"ח.

ואין להאריך בשבחי הספר הקדוש הלזה כההוה מרגניתא כל מה דאת משבחה את פוגם במעלתה, וכי הנה פי קדוש מדבר הוא ניהו הרב החסיד בוציאנא קדישא בעל המחבר ומפיו יוצא הדיבור שלא להופיט ההסכמות וחומות אשר מונח תחת ידו מכתב גאוני זמנינו על משך עשר שנים כדרך כל חובר חיבר נחמת שאין בהם תועלת.

(י) מזה לומדין להבין שהיה לרבינו הק' כוונה רצויה ומיוחדת בכל הענין הזה של קיבוץ כל רב הסכמות אלו כנ"ל — ואחר כל זה לצוות ולהזהיר לא להדפיס אותם — ומי יודע קדושת סודותיו ועניניו הק' בכל דבר התנהגות קדשו תמיד בפליאות חכמתו וכוונתו לטובתינו ולטובת כל כלל ישראל לנצח. —

(יא) בזה"ל, מבואר בספר ליקוטי מוהר"ן קמא סימן ג"ד בזה"ל: כי צריך כ"א מאד לשמור את הזכרון, שלא יפול לשכחה.

לכן אזכיר בזה את דברי ר' אברהם ע"ה ששמעתי ממנו, ואמר אז, שכשיעברו נון שנה שבו יהיו כלולים כל המלחמות, יתווסף עליהם עוד גימל שנים שבו יעשו מעשים נפלאים ודברים נוראים, משנת תרע"ה עד תשכ"ה חלפו החמישים שנים שהיו בהן השני מלחמות הגדולות ומלחמות שונות, בחינת בינה, ובמשך הגימל שנים ייגמר הכל בבחינת „גן" וכו'.

אבקש סליחה על שהשתא יצא הכרוז רק על שני עמודים, הרי זה מרוב חולשה וטרדה.

אבקש להזכיר אותי לרפוש"ש וישועה שלימה אכ"ר, המברך אתכם בכתיבה וחתימה טובה.

השמש המכריז יצחק מאיר בן סימא מינדל ברסלב